

SERBIAN CASE STUDIES

MARA- FAMILY VIOLENCE AND HOMELESSNESS

Mara is now a 67 year old Pensioner. Mara came to Australia in her best years. Mara was happy when she first came to Australia. She felt accepted and quickly found work- even though she didn't speak English. Mara worked two jobs and had little time to spend with her children, who were cared for by her parents.

Mara's husband enjoyed the "sweet life". He visited cafes and gambled and did not work. He often harassed Mara and the children, sometimes hitting them. Mara thought all the suffering would get better, but it just seemed to get worse with time.

The last time Mara's husband hit her, she turned to the police for help. The Police found her emergency accommodation for three days. After this accommodation Mara stayed at a women's refuge for three weeks. Mara is thankful that Australia does not allow violence in the family.

Mara now lives in private rental housing and her children have grown up and left home. She can't afford the rent without her children's help and needs help to find somewhere she can live long term.

Мара је пензионерка која сада има 67 година. Она је дошла у Аустралију у својим најбољим годинама. Осећала се прихваћеном и брзо је нашла посао иако није знала енглески. Мара је радила два посла и имала је мало времена за своју децу коју су чували њени родитељи.

Марин муж је уживао у „слатком животу“. Одлазио је у кафане, коцкао се и није радио. Често је малтретирао Мару и децу, а понекад их и ударао. Мара је мислила да ће се сва патња поправити, али изгледа да је временом постајало све горе.

Последњи пут кад је Мару муж ударио, она је отишла у полицију за помоћ. Полицајци су јој нашли хитан смештај на три дана. После овога, Мара је провела три недеље у прихватном смештају за жене. Мара је захвална на томе што се у Аустралији не дозвољава насиље у породици.

Мара сада живи у приватно изнајмљеном стану, а деца су јој одрасла и одселила су се. Она не може да приушти да плаћа стан ако јој деца не помогну и треба јој помоћ да нађе где ће да живи дужи рок.

ANA- SHARING A HOUSE AND UNAFFORDABLE RENT

Bora and Ana left Croatia as refugees and came to Australia with their daughter's family. Ana and her husband lost their home, their jobs and left most of their relatives and all of their friends back in Croatia.

When they first came to Australia they lived with their daughter's family in Dandenong. A few years later Bora passed away. Ana was 73 years old at that time.

Ana remained with the family for a little while, but began to feel that she is a burden. On top of that, Ana's son-in-law was taking financial advantage of her, taking money out of her pension giving her just \$30 per week to live with.

After 14 months, at 75 years of age, Ana moved into a rented place with three other women so she could share the rent. She didn't like living there. There were always problems with the house. The landlord wouldn't fix anything and even though she was sharing the house, she still paid more than half of her pension in rent.

Бора и Ана су отишли из Хрватске као избеглице и дошли у Аустралију код своје ћерке и њене породице у Данденонг. Неколико година касније Бора је умро. Ана је тада имала 73 године.

Она је остала код фамилије још мало, али је почела да осећа да им је на терету. Поврх свега, Анин зет је почео да је финансијски искоришћава тако што је он подизао њену пензију, а њој давао за живот само по 30 долара недељно.

После 14 месеци, када је имала 75 година, Ана је нашла стан са још 3 жене да би могла да дели трошкове станарине. Њој се тамо није свиђало. Увек је било неких проблема са кућом. Газда није хтео ништа да поправља, па иако је делила кућу са другим станарима, још увек је морала да плаћа више од пола своје пензије за стан.

PETER- PRIVATE RENTAL IS INSECURE AND YOU MAY NOT BE ABLE TO AGE IN PLACE

Peter is 70 years old and divorced from his wife 10 years ago. He has two children. Peter has some mental health issues but he copes well with life unless it becomes very stressful.

After Peter's divorce, Peter found himself with no-where to live. Workers from a local Serbian service quickly found him accommodation in a private bungalow. After a few years Peter's landlord decided to sell the house and informed Peter that he needed to find somewhere else to live.

Peter again found new accommodation- but it did not suit him. He needed hand rails, ramps and he couldn't get into the shower. Peter was frail and he could not get around the house or clean himself without these modifications. Peter did not know where to get help.

Петар има 70 година и пре 10 година се развео од жене. Он има двоје деце. Петар има извесне психичке проблеме, али добро излази на крај осим кад му живот постане веома стресан.

После развода, Петар је дошао у ситуацију да нема где да живи. Запослени из локалног српског сервиса су му брзо нашли смештај у приватном бунгалову. Неколико година касније, Петров газда је одлучио да прода кућу и обавестио је Петра да мора да пронађе други стан.

Петар је опет нашао нови стан, али му није одговарао. Требале су му шипке на зиду за придржавање, прилазне рампе и није могао да уђе у туш. Петар је био слабашан и није могао да се креће по кући нити да се пере без тих преправки стана. Петар није знао где да се обрати за помоћ.